

[Gerda Møller.]

Allerede af førstebehandlingen af lovforslaget fremgik det jo, at der fra højskolens side især var utilfredshed med undervisningsårets længde, med begrænsningen af lærerforbruget og med lærerlønningerne; for to af punkternes vedkommende erklærede undervisningsministeren sig rede til at forhandle i udvalget, og denne forhandling har også fundet sted.

Kravet om de 36 ugers fuldt udnyttet undervisningstid ramte især højskolerne. De følte, at deres frihed til selv at planlægge og bestemme deres undervisningsvirksomhed ville blive beskåret, og de var også af den opfattelse, at de ville få nogle økonomiske vanskeligheder på grund af bestemmelsen om en forholdsmæssig nedsættelse af den del af tilskudsgrundlaget, som ikke er begrænset af årselevtallet.

Af det ændringsforslag til § 12, stk. 1, som undervisningsministeren har stillet, fremgår det nu, at ministeren har imødekommet højskolernes ønske om en nedsættelse af undervisningstiden, idet der nu bliver tale om 32 uger i stedet for 36 med den begrundelse, at folkehøjskolerne har mere varierede kursustyper, samt at en række af disse skoler allerede er godkendt med et undervisningsår af denne længde.

De andre skoleformer berøres ikke af denne ændring, men kun af det af ministeren samtidig stillede ændringsforslag til samme paragrafs stk. 2 med hensyn til kapacitetsudnyttelsen. Her bliver det fremover sådan, at den fulde kapacitetsudnyttelse i tilskudsrelationen fastsættes til mindst 75 pct.s udnyttelse i 32 uger, eller hvad der svarer hertil over en længere periode.

Der er i betænkningen nøje redegjort for de bestemmelser, der skal gælde i tilskudsmæssig henseende til udgifter og indtægter, der stammer fra ikke-godkendt virksomhed, samt hvorfor man må have en kapacitetsbestemmelse, og endelig for udgangspunktet for fastsættelsen af skolens kapacitet i tilskudsrelationen. Derfor er der ingen grund til at komme nærmere ind på det her.

Jeg skal blot fremhæve ministerens ændringsforslag til § 12, stk. 2, om, at det ved kursusomlægning i særlige tilfælde og efter forhandling mellem undervisningsministeren og den pågældende skoleforening kan tillades, at der ikke foretages forholdsmæssig

nedsættelse af statstilskuddet, idet der jo kan forekomme tilfælde, hvor det er vanskeligt at udleje samtidig med omlægning af kursusvirksomheden.

Den stramning af lærerlønningerne, der lå i, at højskolelærerne skulle lønnes efter folkeskolelærertariffer i forbindelse med en bunden indplacering og uden mulighed for overtimer, løsnest betydeligt derved, at ministeren over for udvalget har erklæret, at lønramme 7 kun vil blive bragt i anvendelse over for lærere med meget kort uddannelse, og at disse læreres oprykning ud over 17. og i særlige tilfælde 21. lønramme må bero på de konkrete forhold.

Endvidere vil der ved indplacering i lønrammerne fra 7 til 31 for lærernes vedkommende blive lagt vægt på deres tidligere løn inden for beslægtede områder, hvor staten har godkendt eller anerkendt lønnen, således at akademisk uddannede lærere opnår samme løn som ved andre skoleformer og altså ikke af lønmæssige grunde forhindres i at lægge deres arbejde inden for højskolens område.

Endelig vil ikke-akademisk uddannede lærere med 6 års voksenpædagogisk fuldtidsbeskæftigelse bag sig kunne indplaceres og følge disse lønninger.

Som noget, der ikke er uvæsentligt, kommer også, at ministeren efter ønske fra forskellig side har erklæret sig indforstået med, at højskoler og landbrugsskoler må yde højere løn end den, der svarer til indplaceringen, men uden statstilskud til den overskydende del af lønnen, og har foreslået, at det overlades til de enkelte skoler at fastsætte eventuelle fradrag for naturalier, men at bidrag for tjenestebolig skal beregnes efter reglerne for statstjenestemand.

Hermed indføres der efter min mening konkurrencedygtighed over for andre skoleformer, som det er naturligt at sammenligne med, og princippet om lige aflønning af lærere, der udfører samme arbejde, gennemføres, og man må vel også sige, at skolernes ønsker imødekommes på væsentlige områder. Jeg mener, at der i den forbindelse er al mulig grund til at takke undervisningsministeren for den forståelse, han har vist over for udvalgets ønsker, og for de indrømmelser, som ministeren har gjort.

Vi blev også i udvalget enige om forstan-